

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady(fő-)utca 10. sz. hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferenca-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Öngyilkos képviselők.

Nagybecskerek, márczius 22.

(*) Sötét árny kezd ülni a képviselőházra. Alig egy pár hete, hogy összeült és már két öngyilkos képviselő dobott tragikus végében kedvelt falatot a minél izgatóbb katasztrófákra szomjas, ruinált társadalomnak.

A közélet stréberei által fölforgasztott hajsza, mely egy rettenetes gépmódjára örül, pusztít mindent, a mi szoliditás, tiszta becsvágy, kezdi teljesen lehetetlenné, fölössé tenni az igazi nemes karakterek harczát és a forumra annyi piszkot és oly sok selejtes embert dob föl, hogy ebben a fülledt levegőben szinte szükséges egy-egy pisztolydurranás, hogy pillanatra tisztson az atmoszférán. És a hogy a cinizmus lelketlensége kezdi napról napra jobban és jobban a létjogosultság látszatát maga köré vonni, akként erősödik az a fölfogás, mely szemet huny mindaddig minden botlással, emberi romlottsággal szemben, a míg a fölszinen uszó alakok a végzetes játékokban eléggé ügyesen óvják meg a látszat tévedésbe ejtő szédelgéseit.

Abban a megdöbbenő, de roppant természetesnek látszó tragédiában is, — melyre a kis-kőrösi házban eldurant pisztolylövés hívta föl az ország figyelmét — csak az a hipokrita fölfogás rajzolódik szembeötlové, hogy

ma az embereket bukásuk fele utján már nem szokás visszatartani és egy jobb érzésnek megmenteni; mert ha van bennük még elég érték arra, hogy valami célra föl lehet őket használni, akkor hagyni kell őket a végzetes szerepben tovább játszani, a míg önmaguk nem torolják meg bukásukat saját maguk megsemmisítésével.

Abban a szerencsétlen kerületben, — melyben valamennyi legutóbb megválasztott képviselő a bukás és a katasztrófa sajátos veszélyére váltott magának a mandátumával jegyet, — Eötvös Géza a legderanzsirtabb főszolgabírák minden bélyegével az arczán állott a nép elé, hogy az országos mandátum révén váltsa meg magát azoktól a súlyos következményektől, melyek a megyei szolgáltatásban erkölcsesítő megfosztott ember előtt ijesztő komolyságokban fenyegetdztek.

A megelőző választások alatt, ez a szerencsétlen ember még a kormány-párt jelöltjeért exponálta magát hivatalos állásában; most pedig az általa akkor agyonszekirozott függetlenségi választók szavazatait kérte. A megye fegyelmi választmánya közokirat hamisítás és közpénzek elsikkasztása miatt vonta felelősségre, és ő az általa megkárosított néptől mandátumot kért.

hogy annak a nimbuszával védedse meg magát a defraudánsok végzete ellen.

És nem akadt a népben egy ember, a ki le merete volna lökni a szerencsétlent a pódiumról, mikor programbeszédét tartotta, mert bizonyára itt is az az eset lépett a maga romlottságában előtérbe, mikor egyes járások a már nem szokatlan uton szokták magukat megszabadítani kelletlen főszolgabírájuktól.

És nem akadt a függetlenségi párt végrehajtó bizottságában senki, aki e megtévedett embert e merész utról eltérte, mert bizonyára azt hitték, hogy a megyei kormányzat csupán a kormány iránti szolgálatból indítja meg a fegyelmi eljárást a szélsőbali programmal föllépő szolgabíró ellen.

És aztán ezt a bünei tudatában lévő embert keresztül erőszakolták a képviselőházba, hogy ott rettenetes lelkiismeretével önmagára lázadva bár tegyen egygyel több szavazatot az „ideálisan“ megválasztott ellenzéki frakciónak. Meddig? Eh, ez nem lehet kérdés, ezzel nem szokás a mai fölfogás embereinek számolni. Ott lesz addig, amíg ezt a hihetetlen va banque-ot bírja és aztán végezzen ő saját magával, mert akit még lehet valamire használni, azt még a tévedések

A „TORONTÁL“ TÁRCZÁJA.

Beeskereki séták.

(Tavaszi korzó.)

— A „Torontál“ eredeti tárczája. —

Verőfényes kikeletre ébredtem tegnap. Nem akartam elhinni hogy csakugyan tavasz van. De hát a nap nem hazudik, dacára annak, hogy a gyengéd nemhez tartozik. Az ő melege igaz és őszinte, szabad benne bizni. Pláne ha a naptár márczius 21-dikét jelzi, a tavasz hivatalos kezdetét. Furcsa dolog ez a tavasz. Mindenki örül neki és senkisé tudja megmondani hogy miért? Ugy vagyunk vele mint a csillagokkal. Nem tudjuk milyen az a csillag, nem is fogja kikutatni egy tudós sem, akármilyen góresőveket is találjanak még ki. S mégis szeretjük a csillagokat, örülünk ha ragyognak.

Vagy hogy egy még homályosabb fogalommal hasonlitsam össze, olyan mint az asszony. A világnak összes filozófusai tanulmányozták a női kedélyt és mégis rejtély marad örökké, mint a tavasz bűvös bája melyet szeretünk és imádunk, de nem tudjuk megmondani miért. De azért tovább

bámuljuk és imádjuk s a mennyi költő és szerelmes van a világon, mind megénekli a már ezerszer és százezerszer megénekelt tavaszt összes bájaival.

A mi publikumunk nagyon hálás a természetnek minden mosolyáért. Talán azért, mert olyan ritkán mosolyog. Így aztán nem esoda, ha tegnap még a legelkeseredettebb aglegények és az ülvemaradt vén leányok is, mintha csak összebeszéltek volna, ünnepi köntöst öltöttek és örömpírral arczukon üdvözölték a kikeletet, mely hosszú várakozás után teljes díszében és pompájában beköszöntött.

Ki is tudna ilyenkor megmaradni a négy fal között. Valami sajátos érzés, egy megfjethetlen magikus hatalom vonzza az embert ki a szobájából, emberek közé, kik ilyenkor mosolyognak és örülnek, mintha az éjjel leégték volna az összes takarékpénztárak a benne elhelyezett váltókkal együtt.

Üresnek lesznek a kocsmák, néptelenek a kaszinók s alig van ember, ki a cukrászdában csokoládét szüresölne, vagy Dobostortát rágná. Mind vágyódik a szabad természetbe, az ember embert akar látni, a szemek szemekbe akarnak nézni és benne

olvasni, szárnyat kap a leglustább otthonülő is — és meg van alakítva a korzó.

Olyan a kisvárosi korzó mint egy kaleidoszkop. Folyton változnak a képek s a színek, de egyes vonások megmaradnak állandóan, az ember visszaemlékszik, hogy az előbbi csoportban is látta: amint emlékszik, hogy ezt az alakot már a tavalyi korzón is bámulta vagy — ki nem állhatta.

A tegnapi első tavaszi korzó ugy hatott rám, mint egy friss virágokból kötött csoport, melyben a büszke rózsától le a pipacsig, Flóra összes gyermekei képviselve vannak. Az az egy óra, 6—7, alig elég arra, hogy valamennyi virágot jól megnézzük, megtartsuk nevét s itéletet alkossunk magunknak, melyik a legszebb, melyik a legüdebb, a legragyogóbb, vagy a legszerényebb, s hogy azon gondolkodhassunk: melyiket tépnök ki a csokorból, ha véletlenül így szólna hozzánk egy felsőbb szózat: No tessék választani.

De minek is egyet választani, mikor mind a mienk. Persze csak szemmel.

Lássuk csak.

Még alig tünt le a nap s jön rendes sétára az a szép fiatal leány, kit kivételesen egy igen csinos gouvernante őriz. Egy

fertőjében is fenn kell tartani a míg a lélekzete bírja

Nagyon sötét kép ez, de igazságában rámutat arra a morálra, mely a közélet mezején a stréberség divatos gyászvirágait fakasztja, és oda tüzi azokat hol egyik hol másik megtévelyedett gomblyukába, kik virágot látszanak viselni, holott a levelekről halálzó vigyorog az egész kétségbeesetten vergődő gavallériára.

Fejér Miklós államtitkár tegnap tartotta programbeszédét Huszton kétezer ember előtt. Vázolta a földmivelésügyi miniszterium jövő programját, amivel nagy hatást ért el, este fényes bankett. Az ellenzék Győri Eleket léptette föl és szintén erősen készülődik. Győry ma érkezett oda Ugron és Hévizy társaságában s piaczon tartotta meg programbeszédét, szintén nagy hatással.

Kecskeméten id. Bagi László a függetlenségi és 48-as párt jelöltjét, odaváló lakos, a kinek kedvéért Eötvös Károly is lement, nagy lelkesedés mellett tartotta programbeszédét tegnap. Bartók Lajos, a 48-as pártjelölt, odaérkezett több barátjával, de kevés kilátása van, mert a kormánypárt elhatározta, hogy a függetlenségi pártot támogatja.

Rómába fölébített képviselőválasztás. A „Magyar Allam“-ban Luczky Ignác garam-kürtösi segédlelkész árulóknak nevezi azokat a kath. papokat, akik az újbányai választó kerületben a napokban megejtett szavazás alkalmával Tisza Istvánra szavaztak. A káplán ur azt állítja az illetőkről, hogy „kanonokságra, aranyláncra, lila czingulusra vagy pedig a polgári házasság 2-3 évi édenszerű életére aspirálnak.“ És ezzel a csunya váddal illeti Havrán János püspöki titkárt, Bogisich Agost, Strizs Lipót, Osovszky Antal és Bellus Antal plébánosokat. Hogy a t. káplán ur ilyen ocsmány módon megsérti kollegáit, ahhoz nincs semmi szavunk — írja a „Nemzet“, — mert egész leveléből a vak fanatizmus tűnik ki, és pedig oly nagy mérvben, a melyet mi nem gyógyíthatunk meg, mert orvosi diplománk nincs. De felszólá-

gyönyörű tavaszi versnek első strófája, melyet ismét és ismét olvas el szívesen minden ember, kinek érzeke van a költészet iránt.

Egy junói alakot látok köze'edni. Erre a szép leányra vannak bizva a legkisebb polgártársaink. Miért nem lehetünk ismét gyerekek?

Fekete hölgyektől körülvéve sétál a város legszebb leánya. Oly busan ragyog az ő fekete szeme, hogy azt hinné az ember: szerelmi bú emésztí a szívet. Pedig örömtől ragyog, örül a tavasznak.

Vigan jön egy fess kis alak, kit a népszája Korzó Zaenninek keresztelt el. Biztos vagyok benne, hogy az ő gavallérja nem fogja magát unni.

Egy herczig benne elpusztíthatlan jókedvel vezet haza a gondjára bizott gyermekeket. Nem tudom, őt nézik olyan figyelemmel a fiatal urak vagy a gyermekeket. Nyilván az utóbbiakat.

Amott jön a mamájával egy karc-u bakfis, kiről csak azóta kezd a világ tudomást venni, mióta a nényét, kit annak idején legszebb jelenségnek tartottak a maga nemében, elvitték Bácskába.

lunk az ellen, hogy az idézett lap, a „Magyar Allam“, mely ezt a hülyeséget közléteszi, kijelenti, hogy az illető levelet, „példát statuálandó a liberalizáló papság számára“ elküldi a római szentszékeknek, mert szerinte „vérlázító botrány, hogy kath. papok korteskedtek és szavaztak Tisza István mellett.“ E szerint az újbányai választást megfölebbezi a „Magyar Allam“ Rómába, ahol azonban sokkal műveltebb és geniálisabb papok vannak, hogysesem, ha elolvassák ezt a felebbezést, nagyot ne csodálkoznának a fölött, hogy Magyarországon miként becsülik meg egymást a katolikus papok és mint értelmezi a papok politikai jogainak gyakorlását saját ujságjuk. Kicsit csak mégis fura dolog volna, ha a magyar képviselőválasztáshoz még a római kuria is hozzászólhatna.

A sötartó.

(Fiatal házások épülésén.)

Személyek: (Egy ifju férj, a kit önök egészen tetszésük szerint elképzeltetnek szökének, vagy barnának, meg egy bájos kis feleség, a kit sziveskedjenek elképzélni reggeli tolettében, piczi főkötővel a fején.)

Történet: A szereplők házasságának első évében, az ebédő-szobában reggel, tehát éppen tegnapelőtt

A férj a „Torontál“ mögé rejtözve, mohó figyelemmel kíséri a legfrissebb táviratokat az országgyűlésről; a feleség pedig elébe teszi a reggelit.

Es miután önök ime, ismerik a szituációt, hadd következék most a nagy jelenet:

A feleség (vigyázatlanul eldönti formás könyökével a sötartót és ijedten felsikít): Oh, én Istenem!

A férj: Mi az édes?

A feleség: Nézzé csak Gyuszi, milyen borzasztó dolog! . . . Feldől . . . a sötartó!

A férj: Nos, baj is az!

A feleség: (összeesapja kezét)! Hogy baj-e? De hogy kérdezhet ilyet? Hát nem tudja mit jelent, ha a sötartó feldől? Perpatvar lesz!

A férj: Oh, te kis babonás! (Megzirogatja az asszony rózsás arcját.)

A feleség: Ah, hiába mosolyog, Gyuszi! Én tudom, hogy mindig perpatvar következik utána, ha a só kiömlik!

Amott a sarkon megállt egy nagyobb társaság. Vita-köznak. A próza küzd a költészettel. Mindkettőt tüzes szemü menyecskék képviselik. A többség természetesen a próza mellett foglal állást: elmegy sörözni, a kisebbség pedig folytatja a tavaszi sétát Denique mégis csak erősebb az erős nem.

Lássuk tovább. Jönnek a bakfisok, kik az idén tanulnak repülni. Mondhatom, elég jól megy.

Három csinos leányt látok kijönni a cukrászdából. Egy benszülött, kettő idegen. Jókedvvel csevegnek, mintha nem is énekelné egy a költészetől és a tavasz bájjaitól elragadott lovag azt az örökszép olasz dalt: Santa Lucia.

De a tavaszt nemcsak a bimbók szeretik. Ott jön kellő fedezet alatt néhány érettebb szépség, kiken nem vettek erőt a pokol kapui sem. Régi tölgyek, kiket egy vihar nem képes megdönteni, de egy tavasz sem ifjává tenni.

A szép Desdemona is itt van, kit bőszt Othelloja kivételesen kiengedett a házból.

S itt vannak még sokan, kiket ily rövid idő alatt meg nem jegyezhet senki. Elegáns divathölgyek, kikre irigyen néz a sokaság,

A férj: Ugyan édesem!

A feleség: Mit, nem hiszi? No hát én tapasztalatból beszélek. Otthon is mindig perpatvar volt a papa és a mama közt valahányszor

A férj: (vállat vonva): Otthon . . . Hiszen az öregek

A feleség: Mit akar ezzel mondani, Gyuszi? Remélem, nem akarja szüleimet sértegetni?

A férj: (kaczagva): Én? A világért se! Távol legyen tőlem ez a gonosz szándék!

A feleség: Azért mondom, mert ki is kérem magamnak!

A férj: (fölkáll és átöleli az asszonyka derekát): Lám, lám, talán csak nem duzzogsz Emmuska? Nézzük csak . . . Nini, milyen durezás arcot tud vágni! Csak nem haragszik? . . . Nos bizonyosságul, hogy nem haragszik, egy szép egy édes pusztit!

A feleség: Menjén maga bohó! Nincs kedvem tréfálni! Ugy aggaszt, hogy a sötartó feldől!

A férj: (türelmetlenül): No de Emmus, csak nem hisz komolyan ilyen ostoba babonában?

A feleség: Hogyan ostoba? Miért nem használ mindjárt még erősebb ktféjezést?

A férj: De édes

A feleség: Mondhatom, korán kezd!

Hogyne, hiszen már most azt teheti, a mit akar! Már most gorombáskodik! Már most nevezhet ostoba libának!

A férj: De Emmus! Hát mondtam én . . .

A feleség: Nem mondta? Tagadni meri, hogy mondta? Igenis mondta! Hallottam, hogy mondta! De persze ennek így kellett jönnie! Nem hiába figyelmeztettek, hogy óvakodjam magától, mert udvariatlan, mert goromba ember

A férj: (fölkáll és alá sétálgat): Hm, azt mondták? Nagyon kedves, a ki mondta! És ön most természetesen belátja, hogy igaza is volt az illetőnek! Persze, hogyne, hogyne hallgatna a pletykákra! . . . Talán már meg is bánta, hogy hozzám jött, ugy-e?

No mondja rá, hogy igen! Hát mondja!

A feleség: Ahá, szeretné tőlem kicsikarni ezt a nyilatkozatot? Azt ugyan hiába várja! . . . Csak rajta, rajta! Csak gorombáskodjék! Hiszen mi asszonyok, mi szerencsétlen teremtesek, mi rabszolganők ariaválók vagyunk, hogy önök (gunyosan): a teremtes urai éreztethessék velünk durvaságukat!

A férj (a ki mind hevesebben futkos föl és alá): Emma, komolyan veszekedni akar?

szerény fiatal leányok, kiket a kíváncsiság hozott a korzóra, asszonyok, kik férjüknek napon'ént megszerzik azt az örömet, hogy egy óra hosszáig sétálnak vele, kiöltözött fiatal dandyk, lassan ballagó öregedő legények, csábitóan mosolygó Don Juanok, unatkozó férfiek, idegesen járkáló találkások, kik a kedvező jelt lesik, p paszemes vén kéjenczek és derült kedvben diskuráló diákok, ők képezik ennek a terjedelmes tavaszi költeménynek, melyben párosul az édes szerelem a keserű csalódással, a derült humor a pessimista gunyjával, utolsó strófáját.

S ebben az utolsó strófában olvassuk azt is, hogy mégis van Bécskereken egy hely, a hová elmehet mindenki, anélkül, hogy ki- vagy lenézzék, elmehet akármilyen kabátban, beszélhet, amit és amikor akar, anélkül hogy megszólnák; nem kérdezi itt senki, hogy a pápista, protestáns, görög vagy zsidó templomba jár-e és hogyan gondolkozik a jelenlegi kormányról. A demokracziának ez az egyetlen helye — a korzó.

De kár, hogy olyan keskeny!

rrr.

A feleség: En akarok, én? Hát nem maga kezdte? Hát nem maga sértegetett? De hiszen mindjárt tudtam, mikor a sórtartó feldőlt, hogy ennek így kell jönnie!

A férj: A manóba is azzai az átkozott sórtartóval, az az oka mindennek! (Meg ragadja a sórtartót és bosszusan a földhöz vagja.) Így ni!

A feleség: Csak rajta! Lassan-lassan majd hozzászokom ehhez a hanghoz is! De ne higye, hogy hajlandó vagyok eltérni a szeszélyeit! Nem azért mentem férjhez, érti? Nem vagyok a szolgálója, érti? Velem nem paczkázhat érti? Mert én az ilyenekhez nem vagyok hozzászokva, érti? És ha így folytatja, majd segíték magamon. Érti, érti, érti?

A férj (dühösen): Segít magán? Kérem, csak tessék, csak tessék! Jobb előbb, mint utóbb!

A feleség: Ugy? Ezt akarja? Váhi akar? Hát váljunk! (Csöngtet.) Pakkolok! Megyek haza! Engem ugyan nem kínoz ön! Jani, Mari!... végt vetek... Jani, Mari, nem jönnek... Hát váljunk el! Jobb előbb, mint utóbb igaz van! (Sírva fakad.) Keressen magának mást, a ki hajlandó eltérni szeszélyeit!... Talán már van is kiszemelve egy másik, második áldozat? Oh, csak mondja ki bátran, egyáltalában nem lep meg vele! (Zokogva leroskad a pamlagra.) Hát csak keressen más feleséget!... A másik... talán... jobb lesz!... Ugy is látom, hogy... hogy engemet már megunt!

A férj (kis szünet után magában): Sir... hm, igazán sir... Nem kellett volna... Ej de hát én kezdtem?... Hadd sirjon, hanem is én! (Megáll.) Emma!... Em muska!

A feleség (még keservesebben zokog).

A férj: Emmuska... Ne sirjon!... No ne sirjon! Hiszen belátom, hogy igaz van... hiszen...

A feleség (szemeit törülgeti).

A férj (esdő hangon): Hiszen tudom, hogy... No... Emmus, hagyd el azt a sirást! Hiszen nem akartalak megbántani. (Letérdel az asszonyka elé.) Emmus, édes, haragszol még?

A feleség: Nem akar válni?

A férj: En válni? Hát van olyan kincs a világon, a miért töled elválnék!... No ne duzzogj, édes, kis mókusom! Ne ne duzzogj, édes, kis mókusom! Nézd, térdén állva kérlek, bocsáss meg! Medbocsátasz?

A feleség (kaczgva borul férje nyakába). Oh, te eszű, te rossz, te... te édes!... (Kibontakozik az ölelésből.) Lásd, megmondtam, hogy perpatvar lesz; tudtam, tudtam...

A férj: Hogyan?

A feleség: Feldőlt a sórtartó!

—i—ó.

HIREK.

— **Állami tisztviselők mozgalma Nagybeeskereken.** Tegnap számunkban jeleztük már, hogy a vasárnap tartott értekezletre és a kiküldött végrehajtó-bizottság tegnap határozataira visszatérve, azoknak főbb mozzanatairól mai számunkban fogunk beszámolni. Ez értelemben közöljük, hogy az értekezlet által egyhangulag megválasztott végrehajtó-bizottság következőképpen alakult: Elnök: Mallász József, kir. pénzügyi tanácsos. Tagok: Piukovics János, kir. ügyész, Pohut István, kir. járásbíró, Végh János dr. törvényszéki bíró, Szathmáry Kálmán, kincstári ügyész, Vud György, kir. posta-és távírdai főnök, Sántha Gusztáv, kir. számtanácsos, Tarnoveczky Szilárd, pénzügyi titkár, Kovács Lajos, pénzügyi fogalmazó, Farnady István dr., pénzügyi fogalmazó, Boeskor Kálmán, kir. törvényszéki jegyző, Ambrózy László, kir. telekkönyvvezető, Edenburg Lajos, törvényszéki irodavezető, Klacsó Karoly dohánybevált. hivatali főnök és Romkey Nándor kir. adóhivatali ellenőr. Az állami tisztviselők jövő vasárnap, azaz márczius hó 27-én délután 5 órakor a szokott helyiségben (a kaszinó

kistermében) zárterkezkézetet tartanak, mely alkalommal a végrehajtó bizottság működésének eredményéről, a kérvény és az ahhoz fűzött mellékletek felolvasásával, kiküldött határozatilag kimondotta, hogy a kérvény a törvényhozástól és az illetékes minisztereken kívül, Torontálvármegye összes képviselőinek meg fog küldeni szíves pártolást végett. A kérvény szerkesztésére Végh Imre dr. kir. törvényszéki bíró és Farnady István dr. kir. pénzügyi fogalmazó kérétek föl, míg Mallász József, Vud György, Sántha Gusztáv és Klacsó Karoly a kérvény alapos megokolására megkívántató adatok beszerzésével lettek megbízva. E bizottság jövő szombaton délután 2 órakor a kaszinó billiárd-termében összejövetelt tervezett, mely alkalomkor a nagyértekezlet elé terjesztendő ügyek végmegállapodást fognak nyerni. Kétséget sem szenved, hogy a kérvény nagy hatást fog szülni, és bizonyára kellő figyelemben és méltánylásban fog részesülni a képviselőházban és az érdekeltektől, mert annak szerkesztése általánosan ismert szakérőkre van bízva. Szívünkkel kívánjuk, hogy a nagybeeskereki állami tisztviselők jogos érdekei kielégítést nyerjenek.

— **A nagybeeskereki torna- és vívóegylet** az új választmány és főképen a derék művezető alelnök buzgó és fáradtságot nem kimelő közreműködésénél fogva a legszebben virul, mert nemcsak, hogy az egylet tagjainak száma rövid idő alatt tetemesen gyarapodott, hanem a gyakorlatokon résztvevők is nagy számban sereglenek a torna- vívóterembe oly annyira, hogy a tegnapi gyakorlatokban mintegy 24 tag vett részt a Szabó tornamester által ügyesen összeállított gyakorlatokban. A vívási tanfolyam is kedvező haladást mutat föl, mert e sport kedvelői Kiss vívómester elegáns és kipróbált oktatásában a legnagyobb ambícióval vesznek részt. Hír szerint az igazgatóság május hóban torna- és vívóünnepélyt óhajt rendezni.

— **Fényes estély** ment tegnap végbe Bobor Gyuláék vendégszerető házában Eleméren. Az esti vonattal érkezett a vendégek zöme Nagybeeskerekről Boborék eleméri kastélyába, mely csakhamar vizsgálzott a derült jókedvtől és andalító ézignyzenétől. A pazar vacsora után tánczra kerekedett a fiatalság és fáradhatlanul áldozott Terpsychoronak, míg reggeli 7 órakor a vasut fűtve haza nem szólította a vendégek nagy részét. A négyeseket 14 pár tánczolta. A notabilitások között ott láttuk Daniel Lászlót, Torontálmegye h. alispánját, Mihálovits Ödön dr. árvaszéki elnököt, Piukovics János kir. ügyész, Szathmáry Kálmán kincstári ügyész, Fornszek Béla trvszéki bírót, Farkas Iván m. főszámvevőt, Reitter Oszkár főkapitányt, Kovalszky Ferencz dr.-t, Milassin dr. alügyész, Szmazenka Ernőt, a T. H. E. V. üzletvezetőjét, közeletünk több kitünőségét és a torontálmegyei jeunesse doré számos tagját. A hölgyek közül ott voltak leányok: Bobor Sárika és Ilona, Vlahovits Melanie, Piukovics Irma, Gyertyánffy Margit és Lola, Szathmáry Sárika, Nikolits Miczi, Kögl Berta.

Asszonyok: Bobor Gyuláné, öz. Bobor Györgyné, Balázs Ivánné, Mihálovits Ödönné, Piukovics Jánosné, öz. Daniel Augusztá, Farkas Ivánné, Szathmáry Kálmánné, öz. Gyertyánffy Lászlóné, Kovalszky Ferencz dr.-né, Nikolits Bogdáné.

— **Kinevezések.** A nagybeeskereki megyei kir. pénzügyigazgatóság tegnap tartott tanácsában Nagy Ferencz temesvári lakos át helyezés utján helybeli kir. állami végrehajtóvá javaslatba hozta; míg Gottfried Sándort, gyulai magyar kir. adóhivatali gyakornokot a páncsovai kir. adóhivatalhoz V-ik osztályu adótisztte nevezte ki.

— **Ternó.** A 23, 24 és 39 számokkal Császár József beeskereki derék iparos

polgártársunk 1440 forintos ternót csinált a budai huzáson.

— **Baj a kishidnál.** Ma délelőtt egy lemenő buresella a sarkantyuk által okozott vízsodor következtében az ugynevezett kishidba ütközött oly erővel, hogy annak jobb parti középpáron előtti jégtörőt teljesen eltörte, mástól méternyi távolra eltolta és a hid felhúzó készülék turtó oszlopát helyéből eltolta, annyira hogy a hid felhúzó készülék hasznavehetlenné vált. A kishid helyreállításához azonnal hozzáfogtak. Vashidaink hol késtek az éji homályban?! — Az esetre vonatkozólag más kézből a következő tudósítást vettük: Kishidunk ma délelőtt veszélyben forgott. Egy gabonával terhelt buresella, a mely a helybeli Kurländer Imre tulajdonát képezi, délelőtt 9 óra tájban a hid alatti áteresztésnél, a víz ártától elkapva, oly erővel vitetett a hidlábnak, hogy azt már kikerülhetetlen volt, és így abba beleütközött, és azt tetemesen megsértette. Sérülés csak a mi rozoga hidunkon történt, a mennyiben annak jobboldali lábánál alkalmazott jégtörő oszlopzat teljesen kitört s a hid felhúzó készülék is elromlott.

Nagy szerencse, hogy a hajó a hidlábat csak horzsolta, mert ha arra kereszthebe vetődik, úgy most sem hajót, sem hidat nem láthatnánk, azok roncsban hevernének a Béga medrében. Most tehát kikerültük a nagyobb szerencsétlenséget, de hogy hasonló esetben mi fog történni, ez nagyon kérdéses. Ilyen véletlenre talán mégsem volna szabad bizni sem a hidat, sem a hajót s annak terhét, de legkevésbé a hajón és esetleg a hidon levők életét.

A dolog jelentőségét illusztrálja az is, hogy szakértői kézből a következő sorok közlésére kértünk fel:

Ezen esetben igazolva látjuk a hajókázás akadályainak elhárítását kérelmező, f. évi márczius hó 3-án az alispánnál megjelent küldöttség szószólójának oly nyomatkosan hangsúlyozott abbeli állítását, hogy oly egyoldalu, mondhatni fél intézkedés, mint a sarkantyuk jelenlegi helyzetének elhelyezése, a felmenő hajók közlekedését megnehezíti, a lemenő hajókra nézve pedig a közlekedést veszélyezteti. Jelen esetben a hajó a hid járom és a védő jégtörőbe ütközött, azt kinyomta helyéből, ezzel a hid jároma most már védtelenül áll s a legközelebbi hason erőlyel járó hajó már közvetlen magára a hid jármára fogja a romboló nyomást gyakorolni s ekkor két eshetőség álland be ugyanis és ha a hidjárom nem eléggé szilárd, úgy az dől romba s ezzel maga a hid is megsemmisül, vagy ha járom kellő ellenállással bír, akkor okvetlen magát a hajót éri a katasztrófa. Vajjon kiket terhelt majd a felelősség?

— **Egy vitéz pap.** Kreith József gróf kanonok, 48—49 iki honvédszázados halt meg Eperjesen 72 éves korában. Mint pap szervezte a sárosmegyei fölkelést, ezért Kufsteinban több évet töltött vason.

— **Borotválás a felvidékiek javára.** Budapesten Schull Károly, fődrász, e hó 24-én egész nap az inséges felvidékiek javára fog borotválni. E ritka jótékonycélú előadás-ra felül is lehet fizetni. Így írja budapesti levelezőnk.

— **A stuttgarti rendőrség** táviratilag értesítette a budapesti rendőrséget, hogy 18-án ott 15.000 márka erejéig terjedő ékszerlopást követtek el. A betörők Budapest felé szöktek, a rendőrség lázasan nyomoz.

— **A megharagított Hirsch báró.** Hirsch báró, ki ez idő szerint Cannesban időzik, egy bécsi ügynököt azzal bizott meg, hogy Ausztriában és Magyarországon levő összes birtokait adja el. A bárónak ezt az elhatározását azzal hozzák kapcsolatba, hogy fölvételért folyamodott a Jockey-klubhoz, ez a klub azonban visszavetette őt. Hirsch báró nem szándékozik jövőben ausztriai vagy magyarországi jószágokat vásárolni s ausztriai és magyarországi alapít-

ványairól időközönként írásbeli jelentéseket fog maga elé terjesztetni.

A mitől a férfiak fáznak. A férfiak valóban fázni látszanak, pedig tavaszi do-logról van szó . . . az asszonyok tavaszi divatjáról. De akárhogy fizadozzanak is a férfiek, bizonyos, hogy a tavasszal a se-lyem szövetek a nőknek különös kegyelt-jei lesznek. A divatkereskedések el lesz-nek áraszva Lyon és Zürich remekeivel. Láthatjuk minden árnyalatban, de kizáró-lag mintázott kivitelben, u. m. keskeny, vagy széles sávokkal, pettyes, félhold, csil-lyag, vagy elszórt virág-dessinnel, melyek előtt teljesen háttérbe szorulnak a sima szövetek. A mi a színeket illeti, itt már valóban nehéz lenne megállapítani, melyik a hivatalosan elfogadott divat-szín, miután „csak” ötven egynehány a „legújabb” s „legdivatosabb”. Amyi bizonyos, hogy a sűrke-, drap- és lila-színek majd minden árnyalata képviselve van, tehát divatszínnek is lesznek: a sárgás színekben „Madère”, „Trontignon” és „Champagné”, e három nemes bortípus neveivel találkozunk, míg a sűrke színeknél az érczék, a platina, aczél és aluminium játszanak szerepet. És nehogy kétségbe vonhassuk az „ország-francia” szövetséget, erről szintén gondoskodott a divat, a mennyiben világosabb színben tar-tott zöld „vert russe” is található a műso-ron. A mi a selyem öltözékek fazonját il-leti, ez még a jövő titka, mely azonban a hölgyekre kedves meglepetés lesz. Minden titoktartás dacára azonban annyit mégis elárulhatunk, hogy a selyem öltözékek fő-diszét a „szalag” fogja képezni, hogy a csokrok ismét alkalmazást nyernek, hogy selyem „visit-toilette” uszály nélkül nem is képzelhető és hogy az uszály megbuktatá-sára irányzott minden igyekezet — fájda-lom — ismét sikertelen maradt . . .

Hivatalos jelentés a f. évi február hóban Nagybecskerek városában észlelt köz-egészségügyi viszonyokról. Városunk la-kosságának száma az 1891. évi népszám-lálás szerint körülbelül 22.330. Az összes elhaltak száma 88 a következő halálokokkal: torokgyík 1, ronesoló toroklob 1, hökhhurut 1, orbáncz 1, influenza 8. A járványra-gályozókórok közül járványos jellegű volt: influenza. Veszélyes gyengeség 6, ráng-görös 14, tüdőlob 11, tüdőlegdag 1, tüdő-gümőkór 12, szerviszió 2, bélhurut 4, hashártyalob 1, agyvérömleny 3, aggkór 10, hörhurut 5, agyburoklob 2, bubor 1, ki-zárt lágyéksérv 3, megfagyott 1. Születés február hóban 64 jelentetett be. Az egész-ségügyi viszonyok a jelentés hónapban ked-vezőtlenebbek voltak a folytatódott influenza-járvány következtében, mely ismét nyolcz-áldozatot követelt és szövödményként sok idült bajnak halálozási számát emelte, mi-által az összes elhaltak száma a rendesnél sokkal magasabbra, azaz 88-ra rugott. A többi ragályos kórok csak igen szörvá-nyosan fordultak elő és áldozatot alig kö-veteltek. Nagybecskerek, 1892. évi már-czius 10-én. Haidegger Lajos dr. s. k., vár. főorvos.

„Lélektan és logika.” Ez a czime dr. Sárffy Aladár ismert paedagogusunk egy új tankönyvének, mely igen sok tekintet-ben megérdemli a figyelmet. Főképen a tan-anyag körének az ifjuság képzettségéhez mért korlátozását emeljük ki dicsérettel, valamint azt a körülményt, hogy a szerző nyelvében is iparkodott távol tartani magát némely hasonló tankönyvünk elvont tudom-ányos stílusától, mely a tanulók előtt az amugy is nehéz tárgyat valósággal ellen-szenvenessé tette. Nem kisebb elismerésre méltó az is, hogy Sárffy példáiiban igen nagy tekintettel volt az irodalmi, és főké-ppen a magyar irodalmi oktatásra. E téren való-sággal újítást, még pedig nagyon szerencsés újítást vitt be könyvébe, mely mindez elő-nyöknél fogva számot tarthat a legszélesebb körű elterjedésre. Megjegyezzük, hogy a művelt nagy közönség is haszonnal és élvez-ettel fogja olvashatni. Ára 1 frt. Kiadja a Lampel Róbert-czég (Wodianer F. és Fiai.)

— x — A Pesti Hírlap mindig szerez valami új meg-lepést nagy és hű olvasóközönségének. Most azt közli velünk a lap szerkesztősége, hogy a husvét-i számhoz egy teljes, befejezett eredeti regényt mellékel, melyet minden előfizető meg-kap, még azok is, akik csak április hóval lépnek az előfizetők közé s ha csak egy óra fizetnek is elő. Ugyancsak a jövő évnyelében kezd meg Jókai új, egyenesen a Pesti Hírlap számára írt, Trenk-czimű érdekfeszítő történeti regényének a közlését. Ha még ehhez hozzá vesszük, hogy Mikszáth Kál-mán megkezdte a képviselőház üléséről országszerte kedvelt karcolatainak írását: úgy bizvást elmond-hatjuk, hogy a Pesti Hírlap, melynek két oly író, mint Jókai és Mikszáth tartoznak a rendes munka-társai közé, ma a legérdekesebb olvasmányokat tar-talmazó napilap. Legérdekesebb és legzavagabb tar-talmu, különösen sok mulattató közleménnyel. — (Előfizetési ára különben egy óra 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr. s minden naptól lehet kez-deni az előfizetést. Kiadóhivatal és szerkesztőség: Budapest, nádor-utca 7. sz.)

Táviratok.

A felirati vita.

Budapest, márczius 22. (A „To-rontál” eredeti távirata.) A kép-viselőházban ma befejezték a fel-irati általános vitáját. Az ülésen Bánffy Dezső báró elnökölt. Ki-válóbb beszéd nem is volt és csupán Sréter Alfréd tartott figyelemre mé-lőbb szónoklatot. Csanády Sándor az ő megszokott mulatságos modorá-ban szidta Ausztria-Bécsset, közel járva a rendreutasítás határához. A zárbeszéd a képviselőház holnapi ülésén mondatnak el. Ülés vége 3/4 2 órakor.

A hercegprimás programja.

Budapest, márczius 22. (A „To-rontál” eredeti távirata.) Vaszary Kolos hercegprimás a Szent István-társulat mai nagy gyűlésén tartotta meg előre jelzett nagy beszédét, mely az új primás programjának tekin-tetik. A fényes beszéd bővelkedik a legragyogóbb szónoki fordulatokban és kiterjeszkedik az egyház és állan-közti főnálló összes elintézésre váró kérdésekre.

Az elkeresztelési ügyben Vaszary hercegprimás az egyház és állan-közti békés viszonyt hang-súlyozza, bár egyházi jogi szempontból egy szemérnyi engedékenységre sem hajlandó.

A katolikus autonómia kér-dését a hercegprimás a saját állás-pontjából oda magyarázza, hogy a katolikus autonómia a világi ügyekre nézve szervezendő, de nem országos, hanem hitközségi alapon.

A kongrua-ügy rendezését leg-közelebbre helyezi kilátásba Vaszary. addig — ugymond — a mai állapot nem elvi akadályokban, hanem egyszerűen fedezet hiányában keresendő.

A beszéd a mai nap nagy esemé-nyét képezi.

A német kormányválság.

Budapest, márcz. 22. (A „Toron-tál” eredeti távirata.) Ujabb jelenté-sék szerint Caprivi lemondására vonatkozólag változó hírek keringenek. Egyik forrás szerint megmarad kan-czellári állásában, de leteszi a poros-miniszterium elnökségét. Más verzió szerint már utódja is ki lenne nevezve a kancellárságban Hatzfeld gróf londoni német nagykövet.

Nagy iazadás.

Budapest, márcz. 22. (A Toron-tál eredeti távirata.) Londoni jelen-tések szerint Mongolországban nagy lázadás van készülöben, mely állítólag már most tavasszal meg fogja Bagdi Khánt trónjától fosztani. Az egész mongolföldön nagy az izgalom.

Bányaégés.

Budapest, márcz. 22. (A „Torontál” er-táv.) Anderlúisben óriási bányaégés van, mely folyton terjed. Ezer meg ezer munkás ké-nyerét fogja veszteni, a bányákban csak nagy veszélyvel lehet dolgozni. Ugyanott az egész várost fölverte az a rémhir, hogy a parlamentben bombát találtak, beszél-ték, hogy föl is robbant. A hír azonban alaptalannak bizonyult.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözséről.

Budapest, márczius 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzakinálattal a tu-lajdonosok tartózkodók voltak, de vétel-kedv hiányában az effektív árut 10 krad olcsóbban voltak kénytelenek adni. A for-galom esekély, alig tehető 6000 minászára. Effektív rozs és zab elhanyagolt és krt vesztett az árából. Egyébb magvakban a forgalom minimális, az árak változatlanul jegyeznek.

A határidő-üzletben a tavaszi buza ujabbi áresökkenést szenvedett, egyéb-b változatlan.

A hivatalos zárlat a következő jegyzése-ket tüntet fel.

Határidő-üzlet.

Buza tavaszra 9.52—54.

Buza máj.—jun. 9.34—36.

Buza ősze 8.59—61.

Tengeri máj.—jun. 5.17—19.

Zab tavaszra 5.74—76.

Vegyes közlemények.

Budapest-közbányai sertéskereske-delmi csarno . 1892. márczius 21. Hízott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgammom felüli súlyban) 45¹/₂—46¹/₂ krig. Öreg közép (páronként 300—400 klg. súlyban) 45—46 kr. Fiatal nehéz (páronként 320 klgon felüli súlyban) 48—48¹/₂ krig. Fiatal közép (pkint 251—320 klg. súlyban) 47—47¹/₂ krig. Fiatal könnyű (páronként 200 klgig terjedő súlyban) 47—48 krig. II. Ma-gyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgon felüli súlyban) 46—46¹/₂ kr. Közép (páronként 220—280 klg. súlyban) 46¹/₂—47 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő súlyb.) 46¹/₂—48 krig. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgon felüli súlyban) 46—47¹/₂ krig. Közép (pkint 220—260 klg. súlyban) 45¹/₂—46¹/₂ krig. Könnyű (pkint 220 klgig terjedő súlyban) 45¹/₂—46¹/₂ krig. Sertésletszám 1892. márcz. hó 18-an volt készlet 144637 drb. 1892. márcz. hó 19-án felhajtattott 2410 drb. 1892. márcz. hó 20-án elszállított 1196 drb. 1892. márcz. hó 21-én maradt készletben 145,851 drb. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet változatlan.

Szerkesztői üzenetek.

„Tudósító.” Szíves ajánlatát készséggel fogadjuk, csak tessék esetről esetre gyorsan és tárgyilagosan tudósítani lapunkat, figyelembe vévén, hogy napi-lap vagyunk és így szükség esetén távirathoz for-dulni lesz a legcélravezetőbb. — A tárczát még nem olvastuk. Majd annak idején erről is értesítjük. — F. N. (Nagybecskerek.) Jó, jó . . . csak kérjük végre a papimnak csak az egyik oldalára írni. Rézpört is minél kevesebbet kérünk. — Előfizető Magánügy. Még a Nyilttérben sem közölhetjük. A hirdetés már megjelent. Szívesked-jék csak utána nézni. — K. (Nagyszentmiklós.) Tegnapi lapunkban kö-zöltük éppen, hogy több napra hivatalos körutjára utazott el Nagybecskerekéről. — „Egy bakfis.” Megengedve, hogy ön csakugyan az, a minék magát írja, kérdésére kijelentjük, hogy ha az ön férfimerősével egy ön előtt ismeretlen kalapot emel, az egyáltalán nem illetlenség, sőt a legfinomabb udvariasság; csak hogy az ismeretlen ur ilyenkor nem köszönhet szóval is,

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta —
Jurkovic Aladár.

(20-ik folytatás.)

Az Andrassy-ut végére értek.
A kocsi jobbra kanyarodott.
Karola kitekintett az ablakon és így szólt:
— Azonnal otthon leszünk!... Készüljél!... Törd le a kabátod gallérját... Hiszen úgy nézel ki, mint egy elzúllott.
A kocsi megállt.
Karola megnyomta az ajtó rugóját s az aszfalra ugrott. Vigan, kecsesen, könnyedén, mint egy madár.
Iván lassan bujt ki a kocsiból.
Karola a kocsisra kiáltott:
— Mehet!... Nem fog kelleni már!... Nem megyek színházba!...
Aztán megfogta Iván kezét:
— És most jér velem!
Iván ellenkezett:
— Haza megyek!
— Oh, persze! Ilyen átfázva!... Nem engedlek!... Előbb egy esésze theát iszunk! Együtt, kettesben, félhomályos szobában, mint hajdan!...
— De...
— Semmi de... Egy, kettő... Megyünk!
S erővel vonszolta magával a férfit, a ki fáradtan, kelletlenül követte.
Pompás kis fészekbe értek. A padlót bolyhos, vastag szőnyeg fedte, a falakat aranyozott, rózsaszínű kárpit. A butorok, az aprócska fauteuillek, puffok, pamlagok halvány rózsaszín selyemmel voltak behuzva. A nehéz selyemfüggönyök ugyan ily színűek voltak. A piczinyke, ébenfából készült s gyöngyházzal kivert íróasztalon néhány könyv hevert, meg egy felnyitott, sárgás papírfüzet. Valami szerep. A nagy asztalon csecebecsék, ékszerek, fényképek, meg egy esomó csipke. Ingerlő, édes illat terjengett a szobában.
Karola büszkén tekintett körül:
— Nos, tetszik? Ugy-e csinos kis fészek?
Aztán ledobta esőköpenyét.
— Ül le, Iván... Csak kényelmesen. Vizes vagy? Vesd le a kabátodat... Senki sem háborgat... Én is átöltözöm... Pongyolámat veszem fel!... Segits!...
S odalépett a férfihez.
Középmagasságu, karesu leány volt, csodálatos formás és kicsiny kezekkel és lábakkal. Haja szőke, szeméi feketék, csillogók, tüzesek. Ajka picziny, piros, arca rózsás. Szép volt és kívánatos.
Odasimult a férfihez:
— Nos, kezd el!
Iván rá sem nézett.
— Nem értek hozzá!
Karola nagyot nézett.
— Nem értesz hozzá? Csodálatos! Valamikor ügyesebb voltál, mint a komornám! Igaz, hogy eltéptél és összeszakítottál mindent, de nagyon hamar megszabadítottál a füzömtől!...
Aztán nagyot sóhajtott.
— Hát jól van!... Azonnal jövök... A theát is elkészítetem!...
Iván felállott.
— Ne készíttessd... Megyek!
— De ha kérek!
— Megyek... megyek!...

Karola megragadta a férfi kezét. Szemei szikráztak és arca égett.
— A mult emlékére kérek... Maradj.
Hisz úgy szeretlek!...
Iván elhuzta kezét.
— Nem lehet... Megyek... Rosszul érzem magam!...
Karola durczásan fordult meg:
— Nos, hát menj!...
S mikor Iván kiinn volt, haragosan kiáltott fel:
— Az ostoba!... Ugy látszik, csakugyan szerelmes!...
Iván a klubba ment.
Az eső már elállott, s a sikos, nedves aszfalton hullámozott az emberár. Ivánnak jól esett a friss levegő. Jóllehet hideg volt, levette kalapját és úgy ment tovább.
A klubba érve a szolga udvariasan köszöntötte. Nem is hederített rá.
Felment a társalgóba. Néhányan pletykáltak ott. Unta magát s ott hagyta őket. Ujságot vett kezébe, s olvasni kezdett. Sokáig, sokáig olvasott, s nem értett az egészéből semmit.
A játékszobába ment, s leült egy asztalhoz.
Bármire sem figyelt, négyszer egymásután nyert.
Valaki megjegyezte:
— Szerencsés fickó!
Idegesen rázkódott össze és felkelt. Abban hagyta a játékot.
Késő este volt már. Még egész nap mit sem evett, de nem érzett éhséget.
Megkereste kalapját és újból kóborolni kezdett az utcákon.
XIII.
Minő örömnapp volt az, mikor Oktáv először hagyhatta el a szobát, s sétát tehetett a kertben!
November vége felé járt már, de az idő csodálatosan enyhe maradt. Nyoma sem volt még a fagynak. Ezen a napon megéppenséggel valóságos ős volt. Az ég kék volt, felhőtlen, mosolygó. A nap sugarai alátűztek, s a fölázott, nedves puha föld mohón szívta be őket. Olykor-olykor enyhe, langyos szél suhant át a kerten.
Oktáv Lilla karjára támaszkodva sétálgatott a széles utakon.
Még nagyon sápadt volt és nagyon gyenge. Jóformán inkább csak vánszorgott, mint ment. Az inai roskadoztak, s sétaközben levegőt azonban élvezettel szívta magába, s bágyadt tekintete szinte felélénkült, a mikor végig nézett a kerten.
Halkan beszélgettek.
Hiszen annyi mondani valójuk volt!
Ugyszólván most volt először alkalmuk háborítatlanul beszélgetni egymással. Eddig mindig ezer szem vigyázta őket. Az orvosok, az ápolók, a cselédség. Most azonban csak távolról követte őket az inas, hogy kéznél legyen, ha esetleg szükség találna lenni valamire. Kedvükre trécselhettek hát ki magukat.
Oktávnak hirtelen eszébe jutott valami.
— Az orvos a minap Cserven urról tett említést, — mondá. Hogy nagy szolgálatokat tett, sokat köszönhetünk neki!
— Valóban sokat.
— Az orvost ő kutatta fel, s ő hivta ügyemhez.
— Ugy hiszem: igen.
— Tehát neki köszönhetem életemet.
(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Menetrend a Nagy-Kikinda—nbecskereki vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. II. III. o.
	Budapest ind.	7.00	7.4
	Temesvár "	9.20	11.30
Nagy-Kikinda	"	3.30	3.3
Karlova	"	4.31	4.1
Beodra	"	4.53	4.23
Török-Becse—Aracs	"	6.03	5.02
Kumán	"	6.33	5.22
Melencze	"	7.07	5.42
Ellemér	"	7.35	6.01
Nagy-Becskek	érk.	7.59	6.17

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	6.30	7.10
Ellemér	"	6.48	7.33
Melencze	"	7.11	8.08
Kumán	"	7.27	8.30
Török-Becse—Aracs	"	7.52	9.14
Beodra	"	8.27	10.00
Karlova	"	8.39	10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23	11.12
	Temesvár "	—	4.30
	Budapest "	2.05	7.20

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Nagy-Becskek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek—Bégapart	"	8.22	3.10
Lázárföld	"	8.50	3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	"	—	—
*Lajosmajor	"	—	—
Szárcsa	"	9.16	4.15
Szécsány	érk.	9.29	4.30
	Párdány l. alul.	—	—
Szécsány	ind.	9.39	4.74
Bóka	"	9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz	"	10.09	5.22
*Baráchláza 6a. sz. őrház	"	10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.26	5.46
Györgyháza	"	10.36	5.58
Zichyfalva	"	10.48	6.15
Nagy-Margita	"	11.03	6.31
*Loudon-Tanya	"	11.10	6.40
Bethlen-Tanya	"	11.29	7.02
*Temes-Paulis	"	11.37	7.12
Versecz-Rét	"	11.44	7.20
Versecz	érk.	11.48	7.24

Versecz—Nagy-Becskek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Versecz	ind.	5.12	2.35
Versecz-Rét	"	5.17	2.42
*Temes-Paulis	"	5.24	2.49
Bethlen-Tanya	"	5.34	2.57
*Loudon-Tanya	"	5.53	3.15
Nagy-Margita	"	6.04	3.23
Zichyfalva	"	6.16	3.35
Györgyháza	"	6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	6.50	4.02
*Baráchláza 6a. sz. őrház	"	7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz	"	7.13	4.19
Bóka	"	7.32	4.35
Szécsány	érk.	7.46	4.46
	Párdány l. alul.	—	—
Szécsány	ind.	8.01	4.56
Szárcsa	"	8.18	5.10
*Lajosmajor	"	—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	"	—	—
Lázárföld	"	8.51	5.37
Nagy-Becskek—Bégapart	"	9.22	6.04
Nagy-Becskek	érk.	—	6.05

Szécsány—Párdány.		3211	3213
		v. v. v. v.	I. II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10	9.44
Módos	"	5.57	10.14
*Fény	"	5.49	10.23
Párdány	érk.	6.01	10.35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	I. II. III. o.
Párdány	ind.	6.49	3.49
*Fény	"	7.02	4.02
Módos	"	7.17	4.17
Szécsány	érk.	7.40	4.40

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—8.59) vannak megjelölve.
A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

1333. szám kig. 1892.

(105-3.3)

Pályázati hirdetés.

Torontálmegye csenei járásához tartozó Horvát Klári községében lemondás folytán megüresedett községjegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állással évi 600 frt készpénzfizetés, 35 hektoliter tiszta buza, 35 hektoliter szemes kukoricza, szabad lakás és kert, továbbá a magán munkálatokért a szabályrendeletileg megállapított díjak járnak.

Felhívom pályázni óhajtókat, hogy az 1883. évi I. tcz. értelmében felszerelt folyamodványait legkésőbb f. évi április hó 5. napjának, déli 12 órájáig hozzám nyujtsák be; mert a később beérkezőket tekintetbe nem veendem.

A választás f. évi április hó 6. napján, délelőtt 10 órakor fog Horvát-Klári község-házánál megtartani. Csene, 1892. márczius 15-én.

Dr. Dellimanics, főszolgabíró.

Gyakorlott gazdatiszt,

ki jelenben is mint ispán nagyobb gazdálkodást vezet, állást keres; ha lehetséges az alföldön.

Czim a kiadóhivatalban.

(102-65)

Kitünő Asztali bor

literes üvegekben:

Ratzersdorfi . . . 45 kr. literje,

Magyaradi, 1891-iki, 40 kr. literje.

Az üvegekért 10 kr. fizetendő, a mit ugyan azon árért vissza is veszek.

Fris Carfiol és új Burgonya,

valamint

zöld Borsó és Bab

1/2 és 1 literes szelencékben.

Kitünő francia és legjobb minőségű magyar

Cognac.

Valódi párizsi

PIPERRE SZAPPAN

és

ILLATSZEREK

Ed. Pinaudtól.

Igazi francia Pezsgőt

G. H. Mumtől és Heidsieck & C.-tól,

ugy a legjobb minőségű magyar pezsgő

„Elite Sec“

és kitünő jó Boreczetet

ajánl

Rósa Ignác,

fűszerkereskedő.

1387. szám kig. 1892.

(104-3.2)

Pályázati hirdetés.

Torontálmegye Szerb-Csene községében üresedésben levő és évi 300 frt fizetéssel egybekötött községi irnok állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom pályázni óhajtókat, hogy a megyei szabályrendelet 4. § értelmében kellően felszerelt kérvényeiket hozzám legkésőbb e hó 31 ik napjának, déli 12 óráig adják be, mert a később beérkező kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

A választást f. évi április hó 1 ső napjának, délelőtti 10 órakor Szerb-Csene község-házánál fogom megtartani.

Csene, 1892. márczius 15.

Dr. Dellimanics, főszolgabíró.

Rózsa-eladás.

Gróf Csekolics Endre ur 6 nagyméltósága rogendorfi uradalma kertészetében 1200 darab magas törzsű idei téli nemesítés

tea és remontáns faj rózsa

legszebb változékaiban, úgy különféle mintegy 10,000 drb a szabadban kiültethető virág, cserepestül és anélkül eladó. Venni szándékozók forduljanak Vaszilcsin Béla rogendorfi (u. p. Csősztelek) uradalmi tiszthez, ki különben az ár és fajokat illetőleg is a legszívelebb felvilágosítással szolgál.

(94-6.6)

(107-32)

Árlejtési hirdetés.

Ernesztháza községben a r. kath. plébánia ház ujonnan felépitendő lévén, ehhez a kőmives-, asztalos- és ács-munkák folyó évi április hó 4-én, a község-házánál árlejtés útján kiadatnak, a melyhez vállalkozni kívánók ezennel meghivatnak.

A terv, költségvetés és egyéb feltételek a község elöljáróságánál naponta megtekinthetők.

Ernesztháza, 1892. márczius 16.

Schmidt Ferencz,
bíró.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.